

Voorloopig Verslag over wetsontwerp n°. 57. — Eindverslag over wetsontwerp n°. 58.

In verband met de hooge dividenden, tantièmes enz., die in de olie-industrie regel zijn, werd door eenige leden op de wenschelijkheid gewezen om in ieder geval bij de aardoliebelasting niet eene zelfde irrationeele berekening van den kostprijs toe te passen als bij de productenbelastingen.

§ 3. Verschillende leden vooropsteldende, dat de naamlooze vennootschappen in Indië haar aandeel moesten mede betalen om het budget in Indië sluitend te maken, achtten deze belastingen, en meer in het bijzonder de petroleum-belasting, zoozeer in strijd met de eerste beginselen van eene goede belastingpolitiek, dat naar andere middelen had moeten worden gezocht, om de gebreken die volgens de meening der Regeering aan de extrawinstbelasting kleven, weg te nemen.

Als zoodanig waren aan de hand gedaan eene heffing van opcenten, het geven van terugwerkende kracht aan de in te voeren vennootschapsbelasting of het brengen van eene wijziging in de Indische inkomstenbelasting.

Zij drongen er dus op aan, dat de Regeering langs anderen weg zoude trachten de benodigde gelden te vinden.

§ 4. Een lid, dat met de voorstellen van den Minister zoude medegaan, verklaarde echter niet onder alle omstandigheden voorstander te zijn van eene productenbelasting. Dit zoude het geval zijn, indien men in Indië eene algemeene winstbelasting had, behoorlijk toegepast met belangrijk percentage van de winst voor den Staat, waaruit het bedenkelijke stelsel van kapitaalsaantooning weggenomen was.

Deze belastingen intusschen zoude dit lid als correctief aanvaarden. De gebrekkigheid van de bestaande belasting vormt voor hem den rechtsgrond voor de nieuwe belasting op de aardolie en voor de verlenging van de productenbelasting. Met het oog op de groote moeilijkheden aan de doorvoering van eene nieuwe belasting verbonden, meende hij op opportunitiegronden deze voorstellen te moeten aanvaarden.

Eenige leden zouden, in het vertrouwen, dat deze belastingen inderdaad slechts voor den duur van één jaar zullen gelden, zich met het voorstel vereenigen. Zij zouden er echter groot bezwaar tegen maken, indien zij voor langeren duur waren voorgesteld.

§ 5. Het gevoelen werd geuit, dat eene nieuwe inkomstenbelasting, gelijk de Minister voornemens is door te zetten, met eenigen bekwamen spoed reeds nu gereed had kunnen zijn. Het lid, dat deze meening uitsprak, zoude eene algemeene inkomstenbelasting, met eene behoorlijke progressie bij hooge winsten, als de meest gewenschte belasting begroeten.

Eenige andere leden sloten zich hierbij aan, doch zij wenschten, wat het stelsel van progressie betreft, ten aanzien van de toekomstige inkomstenbelasting tot voorzichtigheid te manen. Zij meenden, dat men bij belastingen niet moet overdrijven ten opzichte van verkregen resultaten. Tegenover de zeer weinige ondernemingen, die inderdaad behoorlijke winsten afwerpen, staan er zeer vele, die teleurstellende resultaten of belangrijke verliezen opleveren. Niet zelden ook zijn jaren, waarin goede winsten werden behaald, voorafgegaan door andere, waarin groote verliezen werden geleden. Men waarschuwde in het algemeen voor den eigenaardigen trek in het Nederlandsche karakter, waarbij afgunst jegens hen wien het goed gaat, op den voorgrond treedt, terwijl toch de nationale trots geprikkeld moest worden door ondernemingen als de „Koninklijke”, wier succes den naam van Nederland over de geheele wereld ten goede komt. Zij waarschuwden er tegen om door buitensporig hooge heffingen het bestaan van dergelijke ondernemingen onmogelijk te maken.

§ 6. Voor eene juiste beoordeeling van dit ontwerp zoude het naar het gevoelen van enkele leden van nut zijn te kennen het verslag der „commissie-BRUIJS”. Is de Minister bereid dit ter kennis van de Kamer te brengen?

Met belangstelling had men kennis genomen van het rapport der Commissie van Advies inzake aardolie-aangelegenheden.

Handelingen der Staten-Generaal. — 1923—1924. — I.

Sinds dat advies werd uitgebracht, is vrij geruime tijd (een klein jaar) verlopen en heeft de behandeling dezer aangelegenheid ook in de Tweede Kamer plaats gehad. Men zoude het op prijs stellen, indien de Minister aan de Commissie nog de vraag wilde voorleggen, of deze meent ook thans nog bij haar eenmaal uitgebracht advies te moeten blijven, dan wel, of zij termen aanwezig acht daarin eenige wijziging te brengen. Van het antwoord der Commissie zoude men gaarne in de Memorie van Antwoord kennis nemen.

Andere leden vreesden, dat op deze wijze de behandeling van het Wetsontwerp op nieuw belangrijk zoude worden vertraagd, iets wat zij in ieder geval zeer ongewenscht zouden achten.

Daarentegen werd door eenige leden scherpe kritiek uitgeoefend op de bij de stukken overgelegde adviezen van die Commissie, die, volgens hen, in haar adviezen niet alleen blijk had gegeven van weinig deskundigheid, maar ook van eenzijdigheid en gevoeligheid ten aanzien van de argumenten, om niet te spreken van de dreigementen, van de „Koninklijke” tegen de voorgenomen invoering van eene aardoliebelasting. Deze leden waren van meening, dat de belangen van de gemeenschap bij de tegenwoordige Commissie van Advies niet in veilige handen waren.

Tegen deze oordeelvelling werd door andere leden opgekomen, die er op wezen, dat reeds de positie van de leden der commissie een waarborg was voor hunne onafhankelijkheid en voor de degelijkheid van hunne adviezen.

Aldus vastgesteld 15den Februari 1924.

CRAMER.

VAN KETWICH VERSCHUUR.

VAN DEN BERGH.

DE WAAL MALEFLIJT.

VAN LANSCHOT.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over de ontwerpen van wet tot:

- 1°. nadere wijziging en aanvulling van de Indische Tariefwet (*Nederlandsch Staatsblad* 1921, n°. 692, *Indisch Staatsblad* 1921, n°. 346);
- 2°. nadere wijziging van de Indische Tariefwet (*Nederlandsch Staatsblad* 1921, n°. 692, *Indisch Staatsblad* 1921, n°. 346);
- 3°. nadere aanvulling van de Indische Tariefwet (*Nederlandsch Staatsblad* 1921, n°. 692, *Indisch Staatsblad* 1921, n°. 346). (58)

Tegen deze wetsontwerpen bestond geen bezwaar.

Aldus vastgesteld den 15den Februari 1924.

CRAMER.

VAN KETWICH VERSCHUUR.

VAN DEN BERGH.

DE WAAL MALEFLIJT.

VAN LANSCHOT.